
HEFEST
Llibre XIII · La Forja de l'Olimp

PRÒLEG – LA DISPUTA

ACTE I — LA PRIMERA CAIGUDA

ACTE II – EL TRON D'OR

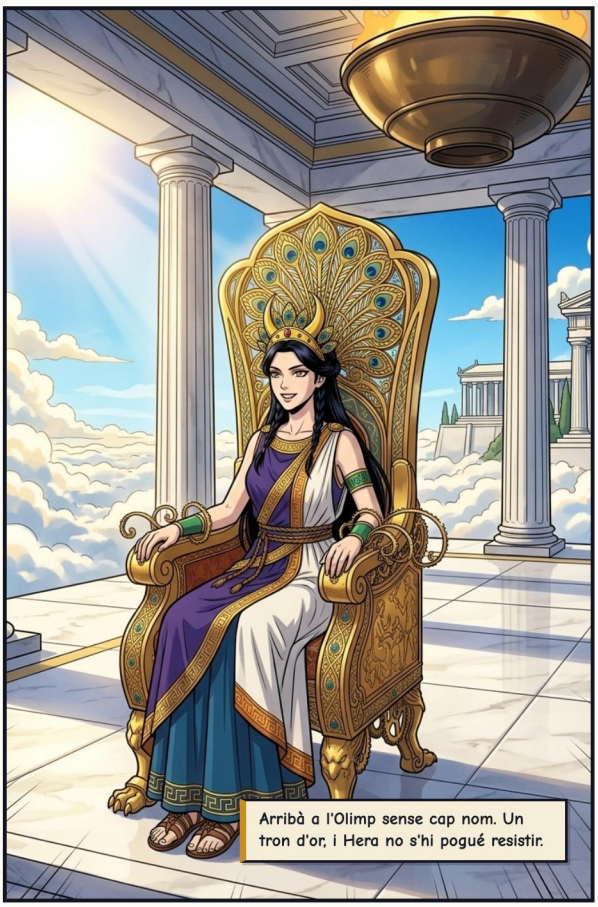

Digues a l'Olimp que amb mi les amenaces no serveixen de res, Ares! Jo no tenc mare al cel!

Ares et dugué llances. Jo t'he duit vi, el millor de la terra. Beu, germà.

I ara? Anam a veure quina cara fa ta mare?
...Només per veure-li la cara.

On la força fracassà, guanyaren el vi i l'amistat. Hefest tornà al cel damunt una mula, alegroi i rialler.

ACTE III — UN LLOC ENTRE ELS DOTZE

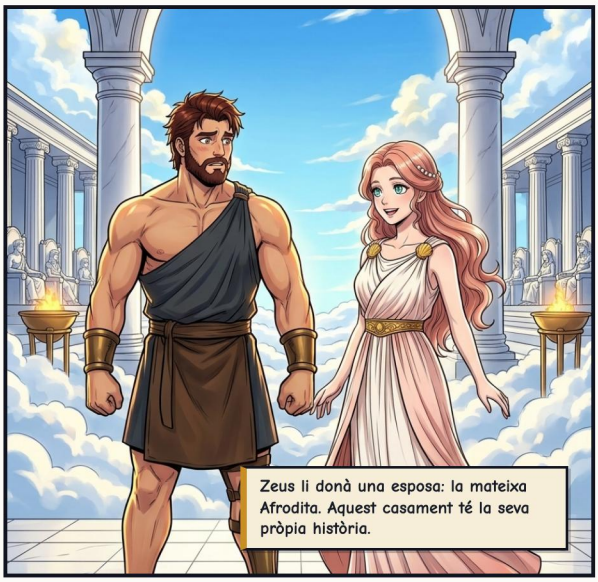

ACTE IV – LA SEGONA CAIGUDA

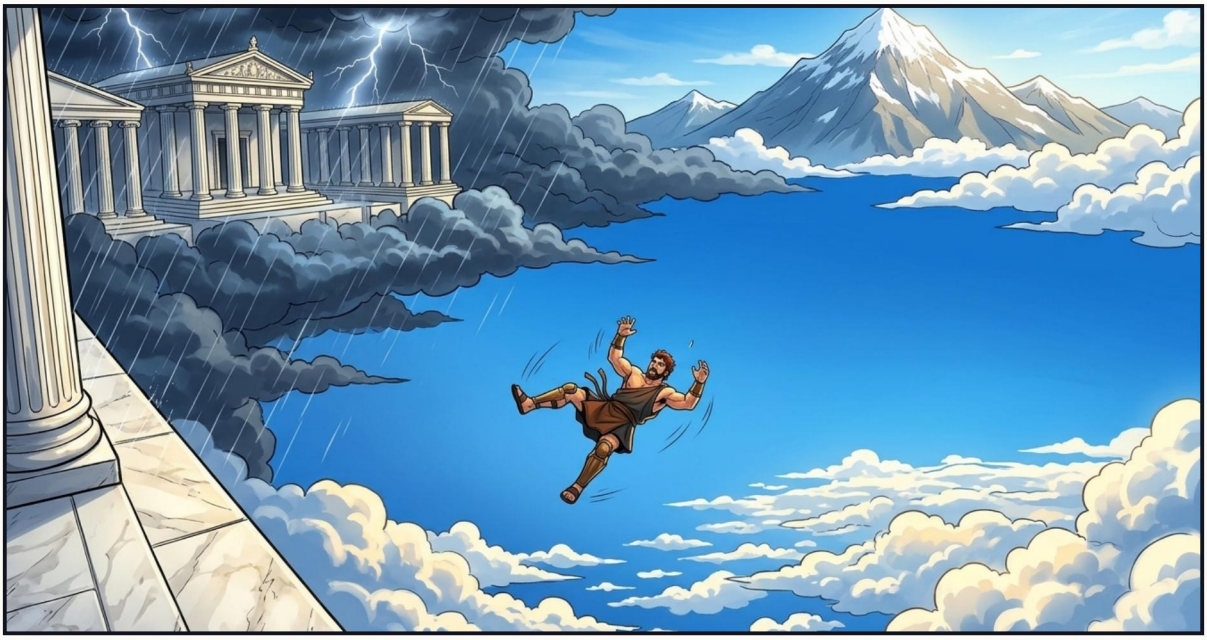

Tot el dia vaig caure. En pondre's el sol, m'estavellí a Lemnos, amb poc alè dins el pit.

Reposa, foraster. La nostra muntanya guarda un foc. Serà teu quan puguis caminar.

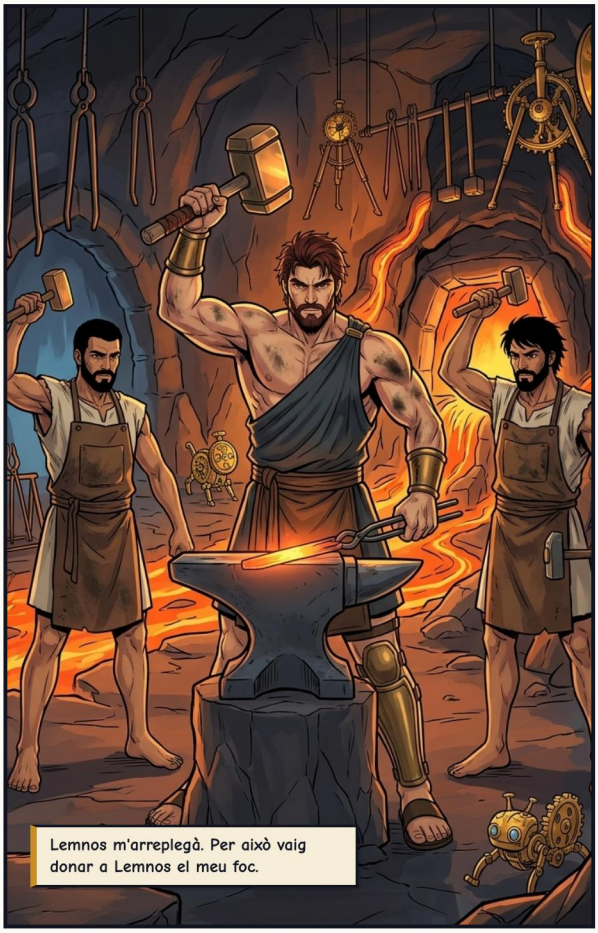
Lemnos m'arreplegà. Per això vaig donar a Lemnos el meu foc.

Tornant a la festa, Hefest s'aixecà.
Mare, aguanta. Quan et vaig voler ajudar, m'agafà pel peu i em tirà.
No et podré ajudar si ho torna a fer.

HA HA HA HA!

Que riguin. Més val riure que barallar-se.

INTERLUDI – ENCÀRRECS

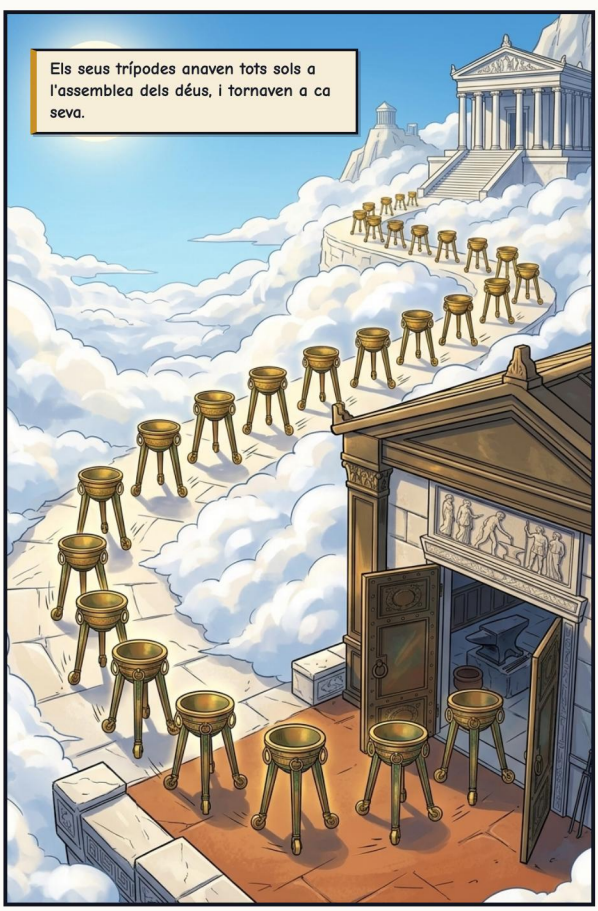

ACTE V – L'ESCUT

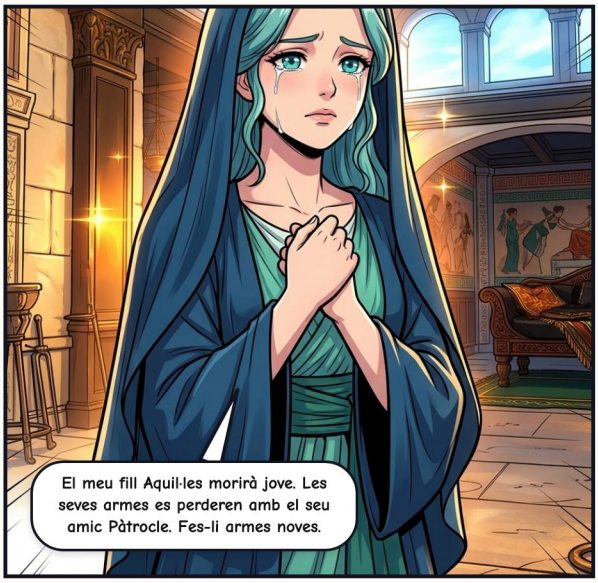

Bronze, estany, or i plata dins el foc. A una mà, el martell; a l'altra, les estenalles.
Em tiraren a la foscor. Per això vaig aprendre a fer llum.

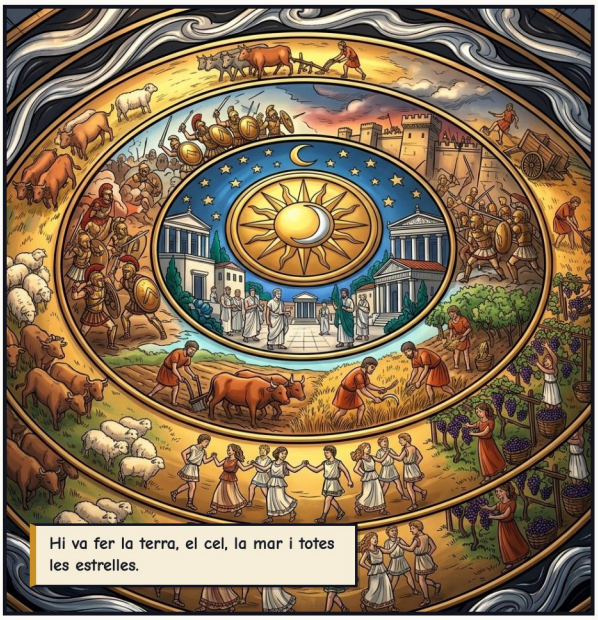
Hi va fer la terra, el cel, la mar i totes les estrelles.

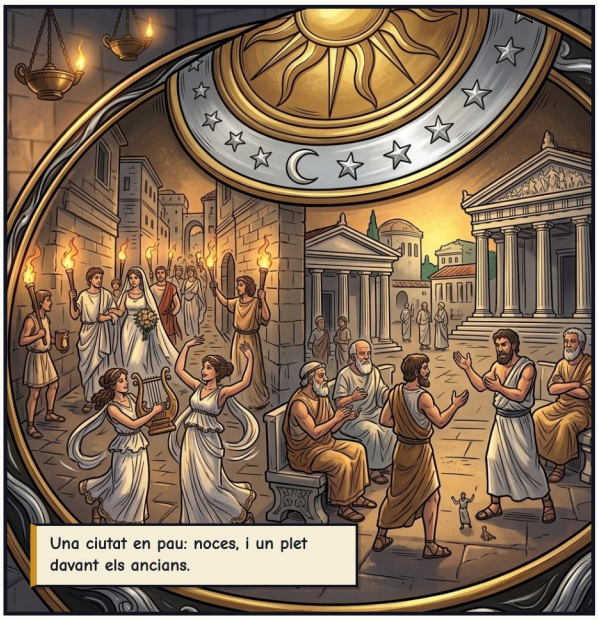
Una ciutat en pau: noces, i un plet davant els ancians.

Una ciutat en guerra.

I, envoltant-ho tot, el riu Oceà, com la mar l'havia abraçat a ell, temps enrere.

Du-les-hi.

Cap forja no podia canviar el seu destí. Però tothom qui veié aquell escut hi veié el món sencer.

Trípodes que caminaven, serventes d'or, palaus dels déus, i un escut amb el món a dins. Cada meravella duia la seva marca.

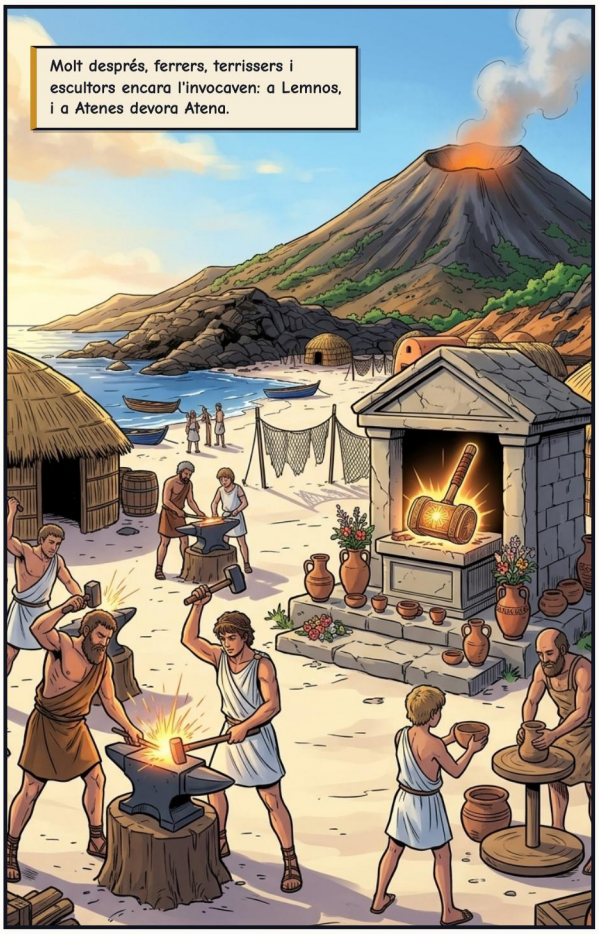
Molt després, ferrers, terrissers i escultors encara l'invocaven: a Lemnos, i a Atenes devora Atena.

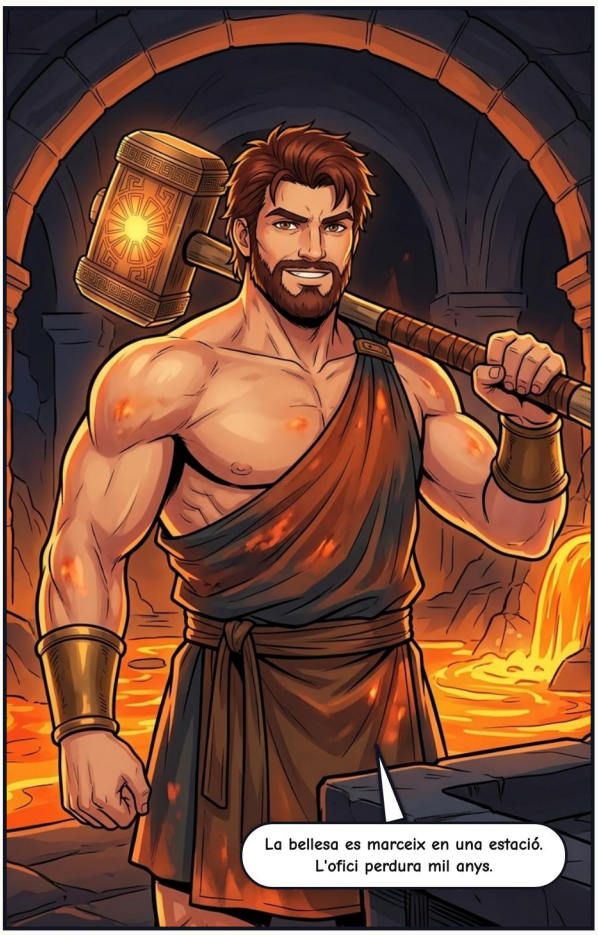
La bellesa es marceix en una estació. L'ofici perdura mil anys.

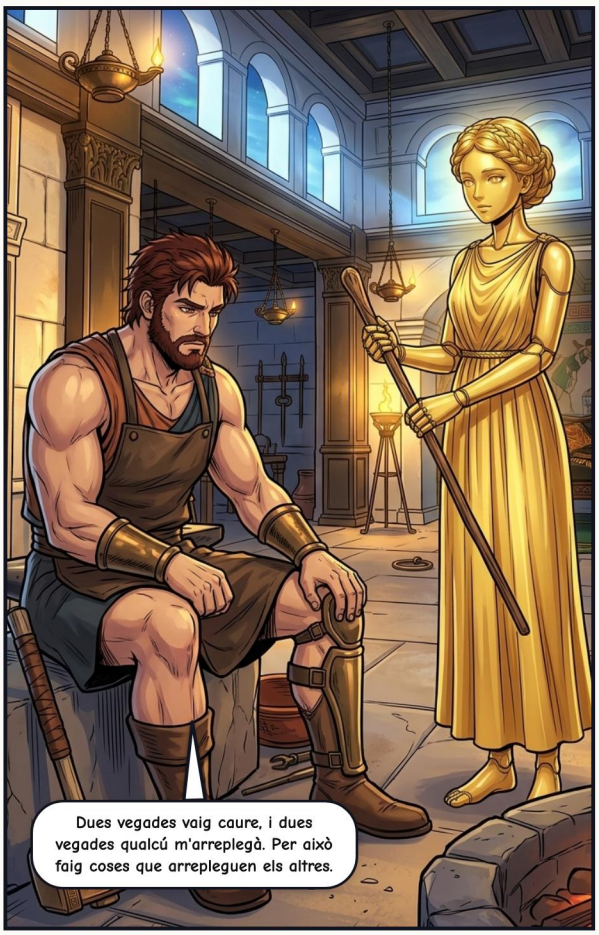
Dues vegades vaig caure, i dues vegades qualcú m'arreplegà. Per això faig coses que arrepleguen els altres.

EPÍLEG — LA VORERA DE LEMNOS

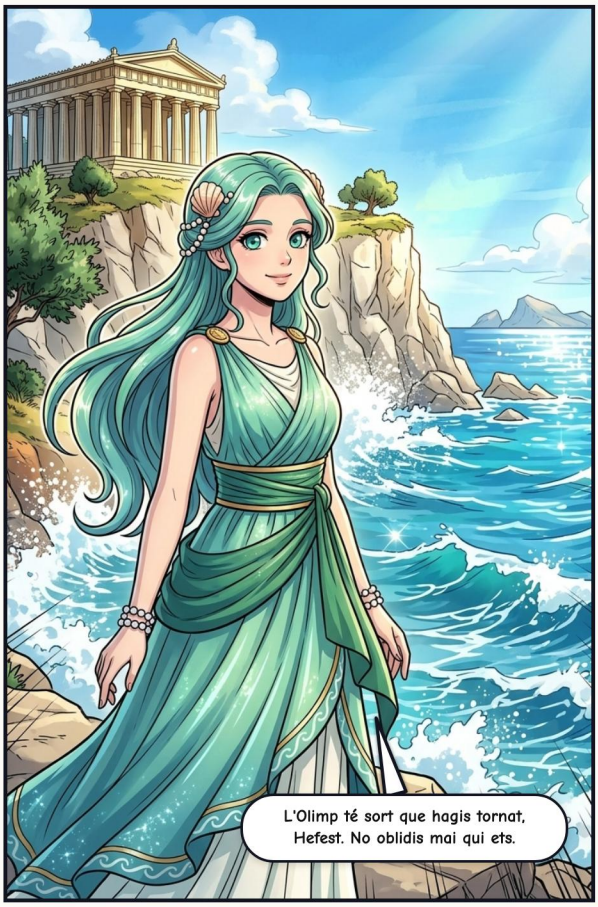

COLOFÓ

Hefest: La Forja de l'Olimp

Déus de l'Olimp: Mitologia Grega

FONTS CLÀSSIQUES

Homer (Ilíada 1, 15, 18–19; Odissea 8), Himne homèric a Apol·lo, Hesíode (Teogonia; Treballs i dies), Pausànias (1.20.3), Higí (Faules 166), Apol·lodor (Biblioteca 1.3.5), el vas François

Relat adaptat lliurement a partir de les fonts clàssiques de la mitologia grecoromana, en domini públic.

EDICIÓ I IL·LUSTRACIONS

Adaptació, curadoria i edició: Guillem Cantallops Ramis. L'adaptació al còmic i les il·lustracions s'han creat amb intel·ligència artificial; no es reclama dret d'autor sobre les imatges generades automàticament.

LLICÈNCIA

L'edició, els textos adaptats i les traduccions es comparteixen sota llicència CC BY-NC-SA 4.0 (Reconeixement – NoComercial – CompartirIgual).

https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.ca

OBRA EN CURS I COMENTARIS

Aquest còmic forma part d'una col·lecció en revisió. Si hi trobau alguna errada o voleu enviar comentaris, escriviu-nos indicant la versió de baix.

https://olimp.talaiot.net · olimp@talaiot.net

Versió 1 · 2026-11-26

13-hephaestus_ca.pdf